

Občinski predstojnik se pooblašča, da predloži to resolucijo visokemu c. kr. nadsodišču v Gradcu ter objavi isto v časnikih.

Enake resolucije sklenile so do sedaj že sledeče občine ormoškega okraja: Obriž, Cvetkovi, Hardek, Runeč, Litmerk, Frajukovi in Pušinci. Občina Obriž imenovala je g. sodnika svojim častnim občanom. Slava zavednim občinam!

Že dolgo ni bilo javno mnenje tako razburjeno, kakor sedaj zavoljo napada ormoških nemških nestrpnostev na sodnika dr. Preskerja. Kolikor se nam javlja, pripravljajo se vse občine, da dajo istemu zaščeno. Upamo, da bo tudi višja oblast uvidela, da se je ta gonja proti slovenskemu sodniku le uprizorila, da bi se mu užalilo nadaljno bivanje v Ormoži ter bi se prosil na drugo mesto. A dr. Presker je mož, da ostane! Schönererjanski struji, katera si je pridobila nadvlado v občinski hiši mesta ormoškega, ne bode klonil tilnika slovenski sodnik.

Res daleč smo prišli v Ormoži vsled popustljivosti napram narodnim nasprotnikom. Kako bi moglo biti sicer mogoče, da si upa dr. Delpin, ki živi le od slovenskega prebivalstva ormoškega okraja, izreči pri občnem zboru okrajnega zastopa ormoškega nasproti slovenskim zastopnikom, s ponosom o sebi in zastopnikih ormoškega mesta: „Wir sind Schönererianer“ (mi smo Schönererjanci). In ta mož še zastopa nemški viteški red, katerega veliki mojster je ud cesarske družine nadvojvoda Evgen. Uverjeni smo, da so o teh čudnih razmerah na najvišjem mestu malo ali nič poučeni. Ravno zaradi tega pa je potrebno, da povemo na vsa usta resnico, čisto resnico.

Oddaljili smo se nekoliko od svojega predmeta. Napad na sodnika g. dr. Preskerja bode vendar povzročil, da naše ljudstvo spozna nestrpnost ormoških Nemcev. Ker naši kmetje po imenih ne poznajo odborikov mestnega občinskega zastopa ormoškega, ki so po večjini obrtniki ter živijo od slovenskih grošev, navajamo iste: Ivan Kautzhamer trgovec z železom, Alojz Martinz trgovec, dr. Delpin odvetnik, Alojz Windisch mizar, Kreps Juri kolar, Marko Bauer gostilničar, Diermayr Otmar trgovec, Adolf Stamen hranilnični uradnik, Franc Munda sodni sluga v pokoji, Franc Baumann trgovec in gostilničar z žganjem, Franc Krajnc tesarski mojster vsi v Ormoži ter Mihalj Trop posestnik na Dobrovi.

Želimo iskreno, da si naši narodni kmetje zapomnijo dobro te gospode odborike! Prej ali slej se bodo tudi naši Nemci morali navaditi, živeti mirno in dostojno med slovenskim ljudstvom.

Iz Slovenjegagradca. (Narodni napredek.) Gotovo si je že marsikateri mislil, kako je kaj s kmetijsko zadrugo v tukajšnjem okraju? Morda je že šla rakom žvižgat? Ali mogoče, da so jo slovenjegraški purgarji pohrustali? Radi bi jo res, pa ima preveč trde kosti. Hočem vam, da boste, dragi bralci, vsi vedeli, kako se nam godi, in kakšni so naši kmetijski prijatelji (slovenjegraški nemčurji) tukaj na kratko opisati.

Malo pred veliko nočjo letošnjega leta začela je kmetijska zadruga za Slov. gradec in okolico poslovati v svojih od graščine Rothenthurm najetih prostorih. Kmetje, ki so že dalje časa komaj čakali, so z veseljem začeli deleže vplačevati. Poslovalo se je vsak četrtek in vsako nedeljo. V teku par tednov je število udov narastlo čez 150. Upamo, da prej ko bo leto, bomo imeli gotovo čez 600 udov.

Slovenjegraškim gospodom pa to ni šlo na nobeden način v glavo, da bi kmetje v mesto hodili, pa se svojih prijateljev, ki tako radi trdoprislužene groše v žep shranjujejo, izogibali. Tuhtajo in kaj si zmislijo. Začeli so kmetje svariti, jim v glavo zabijati, da bodo svoje grunte zgubili itd., ako bodo pristopili k zadrugi. Ko pa vse nič ni pomagalo,

ker kmetje so se še bolj neustrašeno zadruga prijeli, sli so potlej vodje c. kr. okrajnega glavarstva prosit, naj bi jim vendar on pomagal. To je pa kmete tako razburilo, da so nenadoma zložili 38.000 K in kupili lepo in prostorno Güntherjevo gostilno, kjer bode od znanprej zadruga imela svojo gostilno, skladišča itd. Tako se je tedaj naša zadruga postavila enemu naših največjih nasprotnikov pred nos. Imenovati ga sicer nočem, če pa že kdo ravno vedeti hoče, naj pride v Slovenjegradec in si ta imenitni vis-a-vis sam ogleda. Sedaj imamo torej mi slovenjegraški okoličani enkrat že davno potrebni narodni dom, kjer se bomo lahko od vsakem času zbirali. Želeti je samo, da se sedaj vsak okoličan in rodoljub vselej, kadar ga različni opravki privedejo sem, spomni starega gesla, ki pravi: Svoji k svojim! in: V slogi je moč!

Zadružnik.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Naši deželni poslanci so imeli včeraj zaupno posvetovanje v mariborskem Narodnem domu. O čem so se posvetovali in kaj so sklenoli, je tajno.

Slovenjebistriško katoliško politično drdštvo si je izvolilo naslednji odbor: načelnik Jožef Onič, kmet v Hošnici, načelnikov namestnik Martin Medved, župnik v Laporju, tajnik Franc Mlakar, kmet v Hošnici, blagajnik Karl Stupan, zidarski vodja iz Razgorja. Sklepi, ki so se vsprejeli na društvenem zborovanju se glasijo: 1. Na ustanovnem shodu Slov. Bistr. kat. pol. društva zbrani kmetje najodločneje obsojajo tudi slovenske liste, ki so nemškutarskega »Štajerca« hvalili, »Našega Doma« pa ne priporočajo. — 2. Na ustanovnem shodu kat. pol. društva zbrani kmetje pozdravljajo z veseljem misel, da se ustanovi na Sp. Štaj. kršč. kmečka stranka in vodstvo, ki bo dajalo smer spodnjestajerski politiki. — 3. Ker so se baje storili koraki, da se pri okrajni sodnji v Slov. Bistrici nastavi nemški sodni pristav, zbrani kmetje obsojajo tako ravnanje in zahtevajo od pravosodnega ministarstva, da nastavi slovenskega uradnika v popolno slovenskem okraju. — 4. Zbrani kmetje in volilci zahtevajo od svojih poslancev, da se vendar enkrat združijo v eden klub.

Imenovanje. Pravni praktikant pri okrajni sodnji v Celji gosp. Rudolf Potočnik imenovan je avskultantom ravnotam.

Iz Ormoža. Zaupnice g. sodniku dr. Preskerju, kakor smo jo priobčili o trgu Središče, sklenile so nadalje sledeče občine ormoškega okraja: Jastrebeci, Brebnovnik, Savci, Koračice, Vitan, Bratonečice, Trnovci, Lahonci in Hum ter so vposljala občinska predstojništva dotične resolucije c. kr. dež. nadsodišču v Gradcu. Odločen in pošten odgovor dobili so ormoški nemškutarji do sedaj že od 19 občin.

Notar v Šoštanju je postal g. Vinko Kolšek, dosedaj notar v Ložu na Kranjskem. Svojo službo nastopi dne 16. t. m.

Duhovniške vesti. Prestavljeni so č. gg. Jakob Cinglak, dosedaj provizor v Št. Petru v Sav. dolini v Vojnik, Anton Kolarič, kapelan v Vojniku k Sv. Magdalen v Mariboru.

Od Zidanega mosta. V sredo pred Božjega Telesa praznikom užgala se je blizu »Zoreta« nasproti Radečam hosta od isker, ki so tje naletele od mimogredočega hrvatskega vlaka in je pri zdajšnji grozni suši dolgo gorela. — V četrtek popoldan zgorelo je v Šarni peči nad Zid. mostom gospodarsko poslopje in hlev, ogenj je najbrž nastal, ko je nek mimogredoči popotnik tje zagnal še goreči ostanek smodke. Pozite torej, kam zaganjate žveplenke ali smodke. — Kakor zvmemo, se v Loki nahaja v novejšem času fabrika za umetni gnoj. Da razpečava gnoj,

ima dva glavna agenta. Gnoj kidata na duhovnike in cerkev, skladišče imata pa v neki gostilni, ki jo danes nočemo imenovati, pa koje ime prihodnjic objavimo, ako se tudi v tej zadevi ne bode mera našla. Nismo mi, krščanski kmetje, dolžni v javni gostilni poslušati govore, ki so prav za prav že tako prepovedani in po postavi kaznilni. — Na Božjega Telesa je med procesijo nastal tak vihar, da je na Razborju podrl eden altar, ki se je zvrnil v okna blizu stoječe hiše in je sipe popolnoma strl.

Na Studenicah je prišel dne 25. maja fant Kolar Franc med kolesa samostanske žage ter bil takoj mrtev. Dne 27. maja pa je pogorelo gostilničarju Pavlu Sattlerju gospodarsko poslopje; ravno ta dan so imeli gostijo.

Na Resniku pri Zrečah je minolo nedeljo proti večeru strela udarila v prazno šolsko poslopje k sreči brez posebne nesreče. Iskra si je pot odorala po zidu, a ne po novem strelovodu.

Izpit na ogljarski šoli v Celju se ne bo vršil 15. t. m. kakor se je po pomoti v »Slov. Gospodarju« čitalo, temveč 15. julija ali malega srpana, kakor na drugih javnih šolah.

Št. Ilj pri Gradišču. Sprejmite iz naše doline kratko poročilo. Naznanjam vam, gospod urednik, kako so se izvršile volitve občinskega odbora dne 30. maja. Pristaši nemškutarskega ptujškega »Štajerca« so hoteli odstraniti prejšnji občinski odbor, a trezni volilci se niso dali premotiti, vsa agitacija je bila zaman, večina odbornikov so naročniki »Slov. Gosp.«, in upamo, da si bodo županom izvolili odločno narodno-katoliškega moža. Pristašem »Štajerca« pa svetujemo, da nehajo s svojo strastno agitacijo, s katero so naredili že toliko zdražbe. Med nami za njih ni prostora! — Šentiljski.

Razuzdanim in nemškutarskim mladeničem! Večkrat smo govorili svojim mladim prijateljem, vrlim, dobrim mladeničem. Danes pa recimo besedo tudi takim, ki niso vrlji. Velikokrat se sliši, da so se fantje stepli, ali koga umorili itd. In od kod pride vse to? Od mladeničev, kateri nimajo več vere. Da, le pregoła resnica je, da se dandanes nahajajo tudi mladeniči, kateri več ne pomislijo na sveto cerkev ter zametujejo vse kar je svetega in verskega. Ob nedeljah včasih gre v cerkev, ker že mora iti zaradi starišev, se poslanja po kotih ali pa še morda tisto ne, ampak gre v krčme, namesto k službi božji, tam popiva, in še zapije v krčmi svoje poštenje, svojo vero, svojo dobro ime. Ali ni to žalostno? Pregovor pravi: »Pijanec se prej ne preobrne, dokler se v jamo ne zvrne«. Žalibog, da je resnica. Tudi tukaj ob meji Slovenstva je še nekaj mladeničev, kateri več ne pomislijo, kako razuzdano živijo. Stariši pa doma grenke solze točijo za svojimi zabredlimi sinovi. Ali to še ni vse. Nekateri mladeniči tudi že več ne pomislijo, da so rojeni Slovenci, da so bili prvi glasi mili in gladko doneči, slovenski. Naša mila domovina pač z žalostjo gleda na svoje zabredle sinove, pač pa vidi, da naš slovenski narod se ne bi bojeval, — če bi bila sila — tako za svojo domovino, kakor burski narod sedaj odbija navale oholih Angležev. Mladič, kateri ste že tako daleč prišli, da ste se potujčili, vas obžalujemo, kateri pa še se mislite potujčiti, vi še niste zgubljeni. Ah, pristopite k nam slovenskim mladeničem, da nas bo še večje število, kateri se bomo borili za narodni obstanek. Mi slovenski mladeniči pa delajmo na to, da bodo naši tovarši, mladeniči postali boljši, zapustili krčme, pristopiti rajše k našim branim društvom. Veste, predragi mi slovenski mladeniči, kaj že pregovor pravi: »Besede mičejo, zgledi vlečejo«. Delajmo tako! Vse za vero, dom, cesarja! Otmimo, kar se še oteti da. Eden.

Ogenj v ljutomerski cerkvi. Pretečeni petek je bil žalosten dan za celo ljutomersko župnijo. Ob 10. uri dopoldan se je zaslialo kričanje: »cerkev gori«. In resnično.

Že so cele orglje v plamenu. Velikanski plamen se razširja od kora po srednji ladiji na oboku proti velikemu altariju. Iz oboka že padajo razbeljeni kosi ometa na tla. Ljudje jočejo, kričijo pa tudi delajo. Oni pograbiyo bandera, tabernakelne, podobe svetnikov iz altarjev, z eno besedo vse, kar se da odtrgati in odnesti — vsak se trudi, vsak hoče nekaj rešiti. V 10 minutih je cerkev prazna. Vročina v cerkvi je neznosna. Požarna bramba se zamore le z naporom vseh sil približati ognju ter začeti od dveh strani gasiti. V sredini cerkve na oboku je precej velika zračna luknja. Les, ki jo pokriva je že v plamenu. Plamen se vzdiguje pod streho. Trije trami pod streho že gorijo. Le nekaj trenutkov še in streba bi bila v ognju in z njo tudi zvonik in brez dvoma tudi sosednja poslopja. V tem odločilnem trenutku gre požarnik Lukner iz Ljutomeru v smrtni nevarnosti v najhujšem dimu in vročini na cerkveni obok, pomeče goreče deske skozi zračno luknjo v cerkev ter jo pokrije z železnimi vratami. Koj za njim prineseta dva druga moža vodo in s to pogasijo že goreče trame. V kratkem času potem pogasijo požarne brambe ogenj. In kakšna je zdaj, poprej tako tepa župniška cerkev v Ljutomeru?! Orglje so do tal pogorele. Iz oboka srednje ladije je omet popolnoma odpadel; namesto prejšnjih lepih slik se vidi le gola opeka. Slikarija cele cerkve je uničena. Cerkev je uradno zaprta. Pri službi božji, ki se je opravljala v nedeljo v Florjanovi kapeli, so ljudje na glas jokali. In kdo je to veliko nesrečo povzročil? Skoraj brez dvoma hudobna roka. Škoda znaša čez 20.000 K.

Knjižica za mesec junij, naslovljena »Obljube presv. Srca Jez.«, ki se je pred 9 dnevi priredila v II. izdaji, je že zopet pošla v teku enega tedna. Zdaj se je že zopet predelala in popravila in se danes zopet tiska. Jutri se začne razpošiljati. Knjižico že priporoča samo to, da se je v kratkem času razprodalo 8000 izvodov. Naroča se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Komad stane 10 v, s pošto 14 v, 100 skupaj pa s poštnino vred 8 kron.

Iz sodne dvorane. Pred mariborskim porotnim sodiščem je bila dne 10. junija Mima Ribič iz Gornjega Korena radi zatajitve poroda obsojena na dva meseca ječe. Dne 11. t. m. je bil Franc Bratuša iz Majšperga, ker je svojo lastno hčerko zadavil in spečeno deloma pojedel, obsojen na smrt. Njegova žena je bila obsojena na tri leta težke ječe. Dne 12. t. m. je bila Treza Holc iz Čage, ker je svojo hčerko zadavila, obsojena na smrt.

Iz Celja. Pretekli ponedeljek podrl se je zid pri skladišču železne trgovine »Merkur« vsled preobilne teže železa ter se prevrgel z veliko množino železa na ulico. Neki vodnjak v bližini je popolnoma razdrt, druge nesreče ni.

Celjani in plavice. Piše se nam: Celjski Nemci so letos zopet zelo marljivi — v trebljenju »nemškega« plevela iz naših polj. To je zelo hvalevredno in le želimo njim, da nazadnje še sami sebe iztrebijo iz slovenskega Celja. — Pri tem prihaja nam na misel šaljivo vprašanje: V čem sta si podobna plavica in nemčur? Odgovor: oba sta plevela naše domovine, oba pa tudi služita v prusofilske namene.

Nove razglednice je izdal z geslom »Kje dom je moj« g. Janko Trošt v Trstu. Na razglednici so slike Ljubljane, Trsta, Gorice, Novega mesta, Celovca, Celja, Maribora. Te slike naj predstavljajo slovensko domovino. Razglednice so lepo izdelane.

V Konjicah so na praznik R. Telesa obhajali Nemci »Folksfest«. Iz Celja so prišli v obiske privrženci gibanja »proč od Rima«, ki se v Celju niso hoteli udeležiti procesije. Frankfurtarice so jim vihrale v pozdrav raz nekaterih konjskih hiš. V občeno začudenje se je udeležila tega folksfesta rodovina kneza Windischgraetza.

V Slov. Gradcu je prodal g. Avgust Günther svojo hišo in gostilno slovenski za-

drugi. Nemci ne vedo, na koga bi se bolj jezili ali na Güntherja ali na zadrugo. Pomagalo pa ne bo nič, naj se jezijo na kogarkoli. Prečitaj še naš dopis iz Slov. Gradca!

Iz Dobrne: Od 2. do 10. junija obhajal se je sv. misijon na Dobrni pod vodstvom preč. gg. misijonarjev iz Jezusove družbe: Doljaka, Vrhovca in Žužeka. Vkljub silnemu delu se je vdeležilo sv. misijona prav veliko ljudstva. Obhajnih je bilo 1700. Pa saj je bil ta sv. misijon namenjen tudi sosednim St. Joščanom, ki imajo, odkar so jih vč. g. Hrovat zapustili, dobrnskega župnika za soprovizorja. V najlepšem redu vršil se je sklep sv. misijona, k katerem so tudi prišli preč. gospod dekan dr. Lavoslav Gregorec. Bog daj, da bi trdne sklepe, ki smo jih storili ob misijonu, tudi zvesto spolnjevali! Vč. gg. misijonarjem pa kliče vsa fara: Bog Vam povrni ves Vaš trud in Vašo ljubezen!

Iz drugih krajev.

Laška kraljica Jelena je odločila, naj dobi vsak otrok, ki je prišel isti dan na svet, kot njena princezija Jolanda, od dvora hranilnično knjigo z znatno vlogo. Laški kralj pa je daroval za katoliško cerkev v Cetinju na Črnigori 20.000 lir.

Odličnjaki v stranki »Vsenemcev«. Stranka Vsenemcev, ki ima na Spodnjem Štajerskem pri Nemcih toliko pristašev, ima razne »odličnjake«. Eden izmed njih je dr. Ursinn. Le-ta gospod je bil prvi agitator Vsenemcev v Inomostu, ali nekega lepega dne je iz tega mesta izginil kakor kafra, pa ne sam, ampak z ženo nekega poštnega uradnika. Radi tega čina je bil sam »general« Schönerer zelo žalosten. Druga imenitna oseba je urednica Marija Heinclnova v Monakovem. Prej je bila poštarica v Krimu na Češkem. Tu je izneverila denar in je bila sodnijsko z iskovalnim tistom zasledovana. Iz Češkega je bežala in je našla službo v uredništvu lista »Odin« v Monakovem. Ta vsenemski list je bil dozdej uredovan od gospodov Kordona, Lenzera, Kutschere, ki so sedaj ali v ječi ali so morali bežati v Ameriko. Lepa stranka, kaj ne?

Dvojna smrt radi pijanosti in jeze. »Prinesi mi za štirinajst novcev žganja«, kričal je neki žganjar na Slovaskem, kjer je žalibog žganjepitje jako razširjeno. Ko žena prinese žganje, zahteva mož, naj mu skuha žena kisle juhe. Kadar on to poskusi, se zareži: »Smrad, pfui!« Žena je namreč med kuhanjem zadremala, med tem pa se je juha nekoliko osmodila. Žena mu odvrne nevoljna: »Ko si pri peči bil, lahko bi si sam juho mešal.« Nato surovi mož udari z roko ženo na usta. Ta je zamižala, nato pa vrnila udarec z gorko ponvo možu po glavi. Ta zgrabi ženo za lase, ali ta se izmuzne, med tem ga pa s koncem od ponve dregne v trebuh in pretrga čeva. »Za sto bogov!« zapije mož, nato popade sekiro ter leti za bežečo ženo na cesto. Ko jo dohiti, udari jo s sekiro preko glave, da žena omahne. Med tem prihite ljudje, umirijo moža ter vzdignejo ženo. Pomoč pa je bila prepozna. Tretji dan umrje mož za ostrupljenjem krvi, teden pozneje pa žena za pretresenjem možganov. — Kar ne pomagajo opomini, uče glasno izgledi. Varujte se žganja!

Koliko truda ima plesalec! Koliko korakov napravi plesalec ali plesalka v eni noči na plesu, o tem si je letošnji predpust ubijal glavo neki Amerikanec. Izračunal je, da ako prepleše 20 valčkov, 4 polke in 2 kvadrilji, napravi toliko pota, kakor bi prehodil 12 milj.

Zdravilo zoper jetiko. Iz Buenos Ayres se poroča: Zdravnik dr. Charles L. Villar je iznašel nekak serum, ki je baje do sedaj edino sredstvo, ki pomaga z gotovostjo zoper jetiko. Dr. Villar ni še objavil skrivnosti svojega seruma, pač pa je povabil vse zdravnike v deželi, da naj poskušajo novo

zdravilo in naj se o istega velikanski koristi sami prepričajo.

Zabava pri delu. V tvornicah za smodke v New-Yorku v Ameriki delajo večinoma delavci iz Španije, ki so v takem delu zelo izurjeni. Ker so pa bili pri delu jako pridni, dovolili so jim gospodarji v vsakem oddelku po enega čitatelja. Čitatelj sedi na mali mizici mej svojimi tovariši in jim čita na glas, najprej novice iz časopisov, potem jim prednaša važne odstavke iz spisov kakega španskega pesnika. Srečni so ti delavci, ki imajo dobre knjige in dobre smodke!

Človek s kroglo v srcu. Strel v srce provzroča smrt. Le sila redki so slučajji, da bi človek, ki je dobil kroglo v srce, ostal živ. O takem slučaju poročajo iz Amerike. V Cardilonu, v Michiganu, je neki Charles B. Helson že pred štirimi leti dobil pri dvo-boju kroglo iz samokresa v srce. Vender je še danes živ. Dolgo niso vedeli, kje da mu tiči krogla. Po iznajdbi Röntgenovih žarkov in na podlagi prodiranja z lučjo v neprozorne stvari se je dal Helson zopet preiskati in pogodili so, da je krogla v srcu in da se pregiblje, kakor se gibljejo mišice. Na to seveda ni misliti, da bi mu kroglo odstranili. Živi pa vendar-le.

Nova nevarnost preti kmetijstvu v zahodni Evropi. Evropska stavbena tehnika hoče se lotiti novega ogromnega dela, sezi-dati namreč železnico, ki bi zvezala vsa glavna mesta Evrope z Indijo. Prvi korak je že storjen s stavbo anatolske železnice, katero zida nemški kapital in ki veže Carigrad, Smirno in Konijo. Iz Konije pojde železnica ob obrežju Tigrisa do Dijarbekira. Tu bo šla čez zeló rodovitne kraje Mezopotamije in Babilonije. Tako razširjena anatolska železnica bode napravila pristopne bogate pre-mogove rudnike v srednji Aziji, petrolejeve vire v Mali Aziji in sploh celo zeló rodovitno Malo Azijo. Mala Azija čaka obdelovanja, kakor Sibirija, ali ona je rodovitnejša in evropejskemu kmetovalcu nevarnejša, nego cela Sibirija. Po stavbi anatolske železnice bode postala Mala Azija za Evropo druga severna Amerika, a bode nevarnejša, ker Arabcem ob Tigrisu okoli Basare obrodi vsejana pšenica stoteran sad in dve tretjini pridelane pšenice dajejo živini, ker je nimajo kam spraviti in prodati. Samo vprašanje časa je, kedaj pošlje nemški kapital svoje naseljence in svoje železne pluge v le-te rodovitne kraje, ki so večji nego cela Avstrija z Nemčijo vkup. Danes velja v Angori meterski cent pšenice v našem denarju samo 1 gld. 80. kr. In ta pšenica bode veljala po sezidanju anatolske železnice v Trstu 3 gld. 50 kr. Črni in nevarni so oblaki, ki prete našim kmetovalcem!

Društvene zadeve.

Veliki koncert »Športnega društva Maribor« se zavoljo gostilniških razmer v Narodnem domu ne vrši 16. junija — marveč 7. julija t. l. odbor.

Celjsko pevsko društvo priredi v nedeljo dne 16. t. m. popoldne izlet v Žalec, kjer bode nastopilo s sledečimi mešanimi zbori: Foerster »Ljubica«, Korun »Iz Naroda«, Bazin »Križaci na mori«, Sattner »Nazaj v planinski raj«, dr. B. Ipavec »Molitev iz opere«, »Teharski plemiči«. — V slučajji neugodnega vremena, preloži se izlet na 23. t. m.

Bralno društvo v Gornji Radgoni ima veselico dne 16. t. mes.

Kmetijska zadruga pri Sv. Trojici v Slov. gor. ima dne 29. t. m. po večernicah veliki shod, pri katerem bodo nastopali govorniki in se bodo vršile tudi dopolnilne volitve v odbor. Natančneje še se bode prihodnjič razglasilo.

Mlekarnica pri Sv. Trojici v Slov. gor. dobro napreduje in so v teku 8mesečnega delovanja udje donesli 49.661 litrov mleka, za katero se jim je izplačalo 4966 K 10 v. Udje zmiraj pristopajo in je naraslo

njih število že na 140. Odjemalcev za surovo maslo ima za sedaj dovolj, vendar boče jih v kratkem več potrebovala, kajti vsak dan donajajo več mleka. Opozarjajo se toraj vsi rodoljubi in trgovci na naše pridelke posebno na sir, katerega je velika zaloga in zelo po ceni.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Sv. Vid pri Ptuj 8 K, Sv. Marija Magdalena v Mariboru 100 K, Slov. Bistrica 40 K, Sv. Peter pri Radgoni 40 K 18 v, Sv. Lovrenc na Dravskem polju 40 K, Jarenina 112 K, Sv. Ožbalt pri Dravi 7 K, Loka 62 K 24 v, Polensak 400 K, Sv. Vid pri Ponkvi 21 K, dijaško semenišče v Mariboru 50 K, Sv. Jakob v Slovenskih Goricah 36 K, Sv. Bolfank na Kogu 18 K 72 v, Ormož 10 K 64 v, Sv. Jurij v Slov. Gor. 40 K, Sv. Lenart v Slov. Gor. 18 K 86 v, Buče 12 K 80 v, Fram 10 K, Sv. Jurij na Ščavnici 31 K 66 v, Videm 82 K 70 v.

Kmet. zadruga v Malinedelji je počela s izdelovanjem sira in surovega masla v ponedeljek t. j. dne 10. t. m. Ob enem se vrši občni zbor na dan 17. t. m. kjer se bo pristopna prihod udov predručala in določila. Odbor kmet. zadruge.

Gospod. bralno društvo v Kozjem namerava v kratkem prirediti mladeniško Ciril-Methodovo slavnost in veselico, na katero

že opozarjamo danes vse rodoljubne mladeniče, da se je udeležijo v obilnem številu. Katero nedeljo in kako se boče vršila in kakšen bo vsopred, se boče že pravočasno naznanilo. Kozjanski mladeniči, le z navdušenjem naprej za benedičarskimi mladeniči.

Cerkvene zadeve.

Vitanje. Pri nas se nahaja človek, kateri blati in napada v nemških časnikih, vse kar je katoliškega in cerkvenega. Ločiti hoče ljudstvo od cerkve in duhovščine. Toda vse mu je zaman. To se je videlo dne 6. junija pri lepi, krasno urejeni Telovi procesiji. Tržani sami in tisoči ljudstva se je udeležilo procesije. Marijina družba žen v ponižni domači noši pohorski, Marijina družba deklet v belih oblekah s prekrasno belo zastavo in Marijina družba mladeničev z okusno izdelanim tronom kipa presv. Srca Jezusa, podporno delavsko društvo, šolska mladina in jezero zavedna, vernih mož zelenega Pohorja je jasno pričalo pobožnost in pripravevalno zavest žive vere v vitanjski župniji. Le oni klevetnik ne miruje. S svojim strupenim peresom razvneti hoče duhove k novim bojem. Če mi po svoje opravljamo

bogoslužje, ne zaletujte se v nas, drugače boče vrli Pohorec rekel svoj glasni psst!

Od Sv. Petra pri Mariboru. Pri nas smo obhajali od 6. do 9. junija lepo jubilejsko pobožnost, katero sta vodila dva č. gg. lazarista od Sv. Jožefa v Mariboru. Udeležba župljanov je bila vkljub preobilnemu delu na travnikih in vinogradih velikanska. Izborni in temeljiti govori preč. gg. misijonarjev so privabili k zjutranji in popoldanji pridigi toliko poslušalcev, da je bila precej prostorna cerkev vsakokrat do zadnjega kotička napolnjena. Spovednice bile so vsak dan obložene od 4. zjutraj do 8. ure zvečer. Obhajanih je bilo čez 1200 župljanov, tako da so pri tej priložnosti večidel vsi farani opravili sv. jubilejsko spoved in se tako vdeležili popolnih odpustkov sv. leta. Bog plati stotero preč. gg. misijonarjema njuni prevetliki trud na prižnici in v spovednici, kakor tudi gg. spovednikom obilo pomoč ves čas jubilejske pobožnosti. Vsa hvala pa Bogu in preč. g. župniku in duh. svetniku, ki skrbe tako po očetovski za dušni blagor svojih ovčic.

Loterijske številke.

Gradec 8. junija 1901. 4, 31, 68, 86, 92
Dunaj > > > 76, 50, 54, 67, 22

Gumi za cepljenje

pripoznano v resnici najboljši, dobi se po primerno nizki ceni v trgovini s papirjem in galanterijskim blagom

I. N. Peteršič

zraven okrajnega glavarstva
v Ptuj. 334 3-1

Priporočilo.

Cenjeni stariši, botri in botre, kateri želijo za sv. birno birmancem (otrokom) lepo in trpežno vezane molitvene knjige darovati, kupijo jih najceneje tudi na tisti dan in tistem kraju, katere pripeljem v veliki izbori seboj ali pa prej dema v moji trgovini v Ptuj zraven okrajnega glavarstva ali nemške hranilnice. — K obilnemu nakupu uljudno vabim z veselostjo.

I. N. Peteršič.

Vsaka beseda
stane 2 v.

Najmanjša
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 v.

Večkr. objava
po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnitvo se mora znak za odgovor pridejati.

Proda se.

Lepo posestvo v Gačniku Jareninske fare, vsega skupaj 23 oralov, vse v lepem redu. Več izve se pri Mariji Kovačič, Tegethoffove ulice št. 32 v Mariboru. 286 4-4

80% Jesihova esenca. 1 liter velja 2 K. Ako hočete dober jesih sami narediti, pomešajte 1 liter moje bele ali rdeče 80% jesihove esence z 20-30 litrov studentne vode in izvrsten jesih je gotov. Zaloga pri R. Bračko v Ptuj. 288 10-4

Oltar, 8 m visok, 4 1/2 m širok, še močan in okusno izdelan, je na Vranskem po nizki ceni na prodaj. 310 3-3

Hiša z gospodarskim poslopjem v Gornjih Poberžah št. 40, pet minut od šole, (dva vrta, velik sadonosnik, travnik, nekoliko njive, vsega skupaj okoli 3 orale) se proda. Vpraša se pri g. Reibenschuh, gostilničar, Poberš. 321 2-2

Malo posestvo novo zidana hiša št. 67 na Polzeli (Savinska dolina) velik ograjen vrt, ena njiva, jako pripravno za kakega gospoda upokojenca ali za zidanje kake vile, je takoj iz proste roke na prodaj. Več se izve pri lastniku št. 67 na Polzeli p. Celji. 332 2-1

Hiša in vila z vrtom, vodnjakom z izvrstno vodo, za upokojenca posebno primerno, je na prodaj. Več pove Anton Merčun, Maribor, Weinbaug. 23. 3-1

Gostilno proda iz proste roke Lešnik pri Sv. Miklavžu pri Mariboru. 323 1-1

Proste službe.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Poudarje pod „1.70 Gradec, poste restante.“ 222

Pomagača in učenca sprejme takoj Jakob Skaza, krojaški mojster v Mariboru, Urbanova ulica št. 2. 336 3-1

Učenec z dobrim spričevalom dovršene ljudske šole (posebno v lepopisju in risanju, ako ima veselje do slikarskega in plesarskega obrta, se sprejme pod ugodnimi pogoji pri Augustin Bečela, slikar za hiše v Rušak. 331 3-1

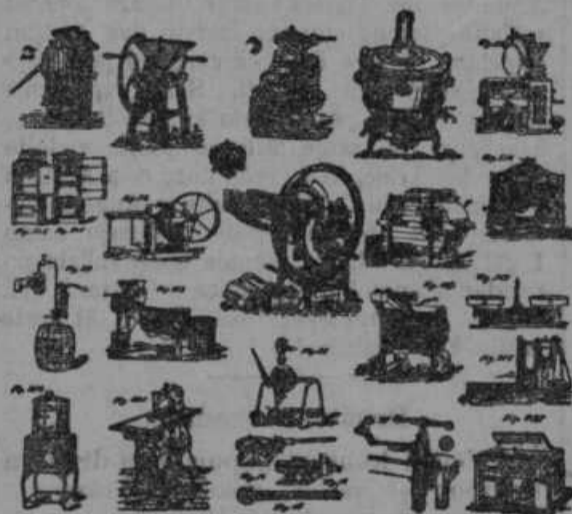
Služba organista in cerkovnika v Laporji je razpisana. Nastopi se lahko 1. julija. Cerkv. predstojništvo. 326 1-1

Kupi se.

Doge za sode, vsakovrstne velikosti in tudi hraste, ki so za to sposobni, kupuje Jožef Hvalec, sodar. Maribor, Tegethoffstrasse 26. 319 4-2

V najem se da.

Kovačija s stanovanjem vred, tik okrajne ceste, kjer je dosti dela za dva kovača, se da pod ugodnimi pogoji v najem in se tudi lahko s kovačkim delom odsluži. Janez Svetec pod. Varožek, posestnik in krčmar na Ljubčini pri Celju 315 [8]

Janez Schindler

Dunaj III., Erdbergstr. 12,

pošilja zastoj vsakemu cenilniku v slovenskem jeziku. V tistem se nahaja več ko 400 podob različnih strojev in orodja za poljedelstvo, obrt in hišne potrebe. Cene nize kakor povsod drugod. Pošilja se na poskušnjo. Realna postrežba se jamči. Plačila prav ugodna. Solidni krščajski prokupi še iščejo.

Janez Schindler,

c. kr. 4
lastnik privileg.
Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

Na slovenska naročila se slovenski odgovarja.

Vse po najnižji ceni!

Pöschl-a naslednik Jožef Melzer

Koroške ul. 5. Maribor Koroške ul. 5.

priporoča svojo veliko zalogo stekla, kamnov, porcelana, zrcal, okvirov za podobe in svetilnice.

4 Vse po najnižji ceni.

Cevnate duše za večno luč po tovarniški ceni so vedno v zalogi.

Vse po najnižji ceni!

Na košček sladkorja se po potrebi vzame 20 do 40 kapljic

A. Thierry-jevega balzama, kateri je z zeleno nunsko varstveno znamko in z klobučkovim zatvorom z vtisnjeno trdko „Allein echt“ preveden. Ta balzam prekaša zato vse druge, ker olajšuje in zdravi ravno tako zunanje kakor tudi notranje bolečine. Dobi se skoro v vseh lekarnah. S pošto frankirano 12 majhnih ali 6 velikih steklenic 4 K. Steklenice za poskus s prospektom in imenikom vseh prodajalnic sveta se razpošiljajo proti nakazanju 1 K 20 vin. Naslov: A. Thierryja lekarna k angelju varhu v Pregradi pri Rogiški Slatini. — Varovati se je pred ponarejanjem in naj se pazi na vseh državah registrovano zeleno nunsko varstveno znamko. Brezštevilna spričevala je na ogled in vsak dan prihajajo še nova k izdelovalatelju. 17 25-21